

Publicerad 2006-10-26 22:52 av Electra von Spindelben

I den här dikten, beskriver jag en händelse som sker allt för ofta för väldigt många.

Tänk efter väl, och skriv sedan vad du tror att det är. (:

Förstå gåtan om du kan.

Jag kände mig stark, och kände mig väl.

Men något stötte plötsligt mot min häl.

Jag fann inte ord, hann inte skrika.

Du hade redan mitt yttre börjat vika.

Naken som hud, och rädd som en mus,

förlorade jag hoppet, för allt som vart ljus.

Äcklad över hela kroppen, det var det jag var,

Finns det något ställe på kroppen som oberört fanns kvar?

Du höll för min mun, och jag bet dig hårt.

Du lämnade mig, tur.

Men att leva vidare är svårt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Electra von Spindelben med Poeter.se id #11700 innehar upphovsrätten